No. 2471 Zaterdag 30 Mei 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De werkeloosheid.

De arbeid is een strafgericht van God, voortgesproten uit een opstand van den mensch. En indien de mensch niet werkt, hij zal een geestelijken dood sterven. Werkt de mensch niet, dan vervalt hij tot een staat eener zoo diepe vernedering en eener zoo tastbare ontaarding, dat hij van het uiterlijke en de waardigheid des menschen slechts zóóveel schijnt over te houden, als noodig is, om van de diepte van zijn val en de schande van zijn verbastering te getuigen.

Een algemeen, voortdurend, ontzettend feit stelt deze waarheid in een helder licht; en dit feit is de toestand der wilde volkeren. De wilde volmaakt zich niet, maar verderft zich; hij verheft zich niet, maar verlaagt zich.

Hoe gaat hij te werk, die sterk gebouwde doch niet gevormde zoon der wildernis? Vadsig uitgestrekt onder den boom, die zijn takken over hem nederbuigt, plukt hij de hem aangeboden vrucht ter voldoening van zijn eetlust; en zoodra hij den eersten ademtocht voelt van den winter, velt hij dien boom, om hem ter verwarming te gebruiken.

Zeg aan den mensch, die niet werken wil, dat hij uit een bebouwden grond een vollen oogst kan winnen; geeft hem een ploeg en os om de eerste voren te openen, wat zal hij doen? De Maistre geeft ons het antwoord; „Il tue le boeuf, pour en manger le chair, et il brûle, pour la faire cuire, le bois de la charrue," hij slacht den os en verbrandt den ploeg om gebraden vleesch te eten; hij zorgt niet voor de toekomst.

Naarmate de werkzaamheid bij een volk vermindert, naar die mate gaat ook de beschaving achteruit.

De wet der arbeid is een straf, maar het niet kunnen werken is een nog grootere straf voor de menschen, omdat werkeloosheid de menschen geestelijk en moreel doodt.

En werkeloosheid is er thans op Curaçao; naar wat we weten, is het hier wel minder als waar ter wereld ook, maar werkeloosheid is er.

Wanneer men op de werkdagen, eens de zijstraten van onze stad inloopt, dan ziet men daar een groep jonge mannen aan het kaarten, daar enkelen aan het lanterfanten, elders liggen er languit te slapen, allen mannen wien op dat uur het lied van den arbeid in de ooren klinken moest; maar ze hebben geen werk. En naarmate ze niet werken vermindert hunne werkzaamheid, worden ze moreel tot den arbeid minder geschikt. We zouden hiervan heel wat voorbeelden kunnen aanhalen; hoe een timmerman liever niets deed, dan met peonnenwerk wat geld te verdienen; een schilder die om werk bedelde, de kwast te zwaar vond, enz.

Zijn al die menschen dan gedwongen in deze tijd van malaise in werkeloosheid door te brengen?

Z. E. de Gouverneur heeft hierop geantwoord in een audientie, die hij heeft toegestaan, vorige week Donderdag, aan een groep werkloozen, die zich dien morgen voor het Gouvernementshuis hadden verzameld.

De Gouverneur zeide op deze audientie, dat het Bestuur zooveel mogelijk te werkstelling bevordert van inheemsche personeel. Ten behoeve daarvan worden vreemde werkkrachten geweerd. Bij de Gouvernementsdiensten zijn vrijwel uitsluitend krachten uit het Gouvernement Curaçao werkzaam; eenige vreemde krachten worden aangehouden, omdat ze in bijzondere mate geschikt zijn en nog niet door inheemsche kunnen vervangen worden.

Bij de verschillende industrieën wordt hetzelfde systeem gevolgd, maar zij hebben geleidelijk vrij veel Curaçaoenaars moeten ontslaan, omdat ze zich niet konden aanpassen aan de eischen, die een moderne industrie hun stelde.

Verschillende personen konden niet te werk gesteld worden of blijven, wegens mindere nauwgezetheid, niet aanpakken van wat van hen gevraagd wordt, te hooge eischen stellen bij het zoeken naar werk, gedurende eenigen tijd verlaten van hun dienst wegens particuliere bezigheden enz. Aldus de Gouverneur.

In een onderhoud met de adviseur en voorzitter der Cur. R. K. Volksbond heeft Z.E. bovengenoemde punten nog eens nader verklaard.

Op de Isla werken op het oogenblik 2700 Curaçaoenaars (Welk getal wel wat te hoog is. Red.) Op St. Barbara 250 op een totaal van 300.

De vreemdelingen die er nog zijn, zijn er reeds lang en kunnen omdat ze *in bijzondere mate geschikt* zijn moeilijk vervangen worden. Bovendien nemen velen hunner werk aan, wat *door de Curaçaoenaars geweigerd* wordt, ofwel omdat het hun niet aanstaat, of wel omdat het hun te zwaar is.

Bovendien willen de Maatschappijen alle werklui die om reden van slecht gedrag, onwilligheid, luiheid enz. ontslagen zijn, niet weer aannemen tenzij onder bepaalde voorwaarden. Menschen van goed gedrag en goede wil hebben de voorkeur.

Er zijn werkeloozen, schrijft de adviseur de R. K. Volksbond in de Union, die werk weigeren om reden van te laag loon. Over dat loon, zoo gaat hij voort, willen we nu niet oordeelen, maar zooals de toestand nu is, raden wij allen werk aan te nemen, ook al is het loon lager dan vroeger.

Tot zoover de Union.

Het is zeker moeilijk, een oordeel te geven over de loonen die thans worden uitgekeerd. Maar voor anderen meer bevoegd dan wij, willen we wel eens eenige gegevens plaatsen.

Het minste weekloon wat bij de C. P. I. M. wordt uitgekeerd is 15 gld. per week.

Het gemiddelde weekloon voor inlandsche arbeiders in de meest slecht betaalde afdeeling is f. 19.32. In de grootste afdeeling, die van nieuwbouw en onderhoud, is het gemiddelde weekloon 24.65; bij de electriciteit 29,49; bij de transport afdeeling f. 31. Dit alles uitsluitend voor inlandsche arbeiders. En het totaal gemiddelde van alle inlandsche arbeiders is f. 26 per week.

We willen hier wel aan toevoegen, dat men den loonstandaard hier niet vergelijken kan met Holland.

Maar van een anderen kant mogen we ook niet vergeten, dat we hier verwend zijn, en vandaar dat door enkelen abnormaal hooge eischen worden. Als het waar is, wat ons als zerker verteld is, dat men de vorige week, toen een motorschoener in het dok moest, men nog niet voor 60 ct per uur wilde werken, is wel wat erg.

Zeker is het een zeer verstandige raad van den geestelijken adviseur der Cur. R. K Volksbond in de laatste Union, waar hij zegt; Neem werk aan ook al is het loon lager dan vroeger.

Wij hebben boven reeds aangetoond immers, dat niet werken degenereert. Vooral de jonge arbeiders blijven maar rondslenteren, terwijl er toch nog wel werk te krijgen is, zooals blijkt uit een lijst, die we hier voor ons hebben liggen, waar in we lezen, dat de laatste weken achtereenvolgens 36, 22, 11, 10 en 18 Curaçaoenaars nog op de Isla zijn aangenomen.

Laten we ook letten op de toekomst. Wanneer de toestand beter wordt, zullen deze arbeiders het eerst van die betere toestand profiteeren.

Zorgen we verder met deze slechte tijden ons voordeel te doen. We kunnen er veel uit leeren. Door den Gouverneur werd gesproken van vreemdelingen als meer geschikte krachten. Vakmenschen hebben we onder de Curaçaoenaars maar weinigen. Maar er zijn er zeer goede. Er die er zijn, geven een bewijs, dat er hier kunnen komen. Deze menschen hebben zich gevormd zonder ambachtschool, door zelfstudie. Maar hoeveel timmerlui, mechaniciens en anderen, nemen in hun vrijen tijd eens een studieboek ter hand, tot volmaking hunner vakkennis? Ik zou hier namen kunnen noemen van arbeiders, die op deze wijze zich zoo hebben opgewerkt dat de Maatschappijen ze niet gaarne meer zouden missen.

Hoe vele ouders hebben hunne kinderen in de goede jaren te vroeg van school gehaald, om ze maar wat te laten verdienen, en ondervinden nu dat dergelijke onvolleeerde menschen, de eerste slachtoffers zijn van slechte tijden en zwaar te kampen hebben in den strijd om het bestaan.

Verders geeft het in dit blad opgenomen verslag van de Postpaarbank ook een aanwijzing, dat men hier wel eens zeer zorgzaam zijn mag voor de toekomst en men niet iederen dag moet opteeren, waarvan men den volgenden dag leven moet.

Laten we in deze slechte tijden de lessen ter harte nemen van den H. Schrift, die ons leert: Zeg niet, wat mag toch de reden zijn, dat de vroegere tijden beter waren dan de tegenwoordige? Dwaas toch is zoodanige vraag. Omdat zegt ze verder, de rechtvaardige zich zelf het eerst beschuldigt en tot de erkenning komen zal, niet geluisterd te hebben naar de les; aanvaardt mijn tucht liever dan zilver, en kiest mijn onderricht eerder dan goud.

Is het Curaçaosche Volk spaarzaam?

Het laatste verslag van de Koloniale Postspaarbank, zegt hiervan:

Bij de oprichting in 1905 bestond er op Curaçao betrekkelijk beperkte gelegenheid tot sparen in het klein, terwijl er op de overige eilanden daartoe in het geheel geen gelegenheid bestond.

Teneinde hieraan tegemoet te komen en tevens ter bereiking van het door alle Postspaarbanken beoogde doel, n.l. de spaarzin der inheemsche bevolking zooveel mogelijk aan te moedigen en te bevorderen werd zij bij Verordening van den 9den April 1904, No. 43, ingesteld.

Niettegenstaande de omstandigheden voor de Postspaarbank niet zeer gunstig waren, ondervond zij in den beginne zoowel op het hoofdeiland Curaçao als op de andere eilanden *eenige* belangstelling. Toen echter eenige jaren later de inmiddels hier opgerichte particuliere banken, spaarkassen openden met een hoogeren rentevoet, doch voornamelijk omdat er voor terugbetaling op die spaarbankjes minder formaliteiten noodig waren en bovendien de houder van het boekje als de eigenaar er van op trad, verminderden de inlagen en daalde het Tegoed der Inleggers langzaam maar zeker.

Sedert 1927 deed zich echter de behoefte aan de Postspaarbank op eene andere wijze gevoelen.

Voor de zeer vele Hollandsche, Surinaamsche en vreemde arbeiders, die hier naar toe gekomen waren voor emploi bij de Petroleum Maatschappijen op Curaçao en Aruba, welke menschen geheel onbekend waren met de soliditeit der hier bestaande particuliere banken en voor wien het geen behoefte was geld te beleggen doch slechts beoogden het opsparen van hun arbeidsloonen, was de Postspaarbank als het ware de aangewezen bank.

Al heeft de Postspaarbank gedurende de afgeloopen 25 jaren *betrekkelijk gering beantwoord aan de verwachtingen bij hare oprichting gekoesterd ten opzichte van de inheemsche bevolking*, toch heeft zij de laatste jaren bewezen voor de vreemdelingen en tijdelijke bewoners der eilanden Curaçao en Aruba van groot nut geweest te zijn, geheel in overeenstemming met haar hoofdbeginsel: het scheppen van een soliede gelegenheid tot sparen.

Tot zoover het verslag.

We hebben hierin eenige woorden onderstreept. Of, zooals het verslag zegt, het weinige sparen of de Postspaarbank zijn oorzaak heeft in het sparen bij particuliere banken, wordt door ons, volgens ontvangen inlichtingen sterk betwijfeld. Misschien ligt de reden meer, bij enkelen althans, in het beleggen der gelden in eigen huis.

Verder vermeldt het verslag, dat door het ontslag der duizende arbeiders, het totaal der terugbetalingen en overschrijvingen het enorme bedrag van f 1.066.740.57 bereikte, terwijl de inlagen als natuurlijk gevolg van de uittocht belangrijk terug liepen. Het tegoed daalde in 1930 met ruim vier ton en bedroeg ultimo December slechts f. 709.354.70.

Steunt het „Apostolaat der Zee.

De economische toestand van Suriname in 1930.

(Verslag uitgebracht door de Vereeniging voor Handel en Nijverheid in Suriname).

We lezen daar in de Algemeene beschouwingen.

De algemeene depressie die in het laatste kwartaal van 1929 inzette, deed zich gedurende het geheele jaar 1930 met toenemende sterkte gevoelen en aan het einde des jaars waren er nog geene kenteekenen aanwezig, die op eenige verbetering wezen.

Voor nagenoeg alle bedrijven is 1930 een ongunstig jaar geweest en niet zonder bezorgdheid vraagt men zich af, wat de naaste toekomst zal brengen.

Hierbij doet zich intusschen het merkwaardig verschijnsel voor, dat de officieele cijfers van in- en uitvoer,

IN MEMORIAM.

JAN PAUL DELGEUR

SCHRIJVER DER

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Steeds komt de dood toch onverwacht.

Zoo dacht ik Zaterdagmiddag, toen de vriendelijke Heer Kūp mij bij de Islakerk melden kwam, dat Jan Paul naar 't hospitaal was, en ik even later door de telefoon berichten kreeg, die wel geen twijfel meer overlieten aan het naderende einde. We hadden de laatste maanden dikwijls onder elkaar gezegd, „Jan Paul maakt het jaar niet meer vol", en toch kwam het einde nog onverwacht.

Midden uit zijn werk is hij weggerukt, na een ziekbed van enkele dagen, waarover hij zelf zeer tevreden moet geweest zijn, want steeds in zijn leven was het zijn grootste zorg, anderen niet tot last te zijn.

Na zijn terugkeer uit Holland, „een ideaal verlofsjaartje" noemde hij het, was Jan Paul niet de oude meer. „Het schrijnend-pijnlijk adieu", zooals hij in zijn laatste *Ditjes en Datjes* schrijft, „onverbiddelijk annex aan elk 10-jarig vertrek naar de Tropen, had hem deze keer wel bijzonder aangegrepen. Maar hij sprak er niet veel over, omdat, zooals hij zelf schreef, „in het huis van den gehangene, men den strop liefst onbesproken laat."

De vermechaniseering van zijn paard en wagen, het korts aangeschafte Fordje had hem wel weer wat doen opleven; maar de dood van zijn goeie Westpuntsche confrater pastoor Potten in Maart l.l. gaf aan zijn zestigjarig leven weer een nieuwe slag. „Het was een van die offers, zoo erkende hij zelf. die in de Tropen even goed en meer nog van ons gevraagd worden, als in het Moederland."

Een *In Memoriam* voor deze dierbare confrater was het laatste wat Jan Paul geschreven heeft in onze courant, met dit slot: „Had heelemaal niet gedacht, m'n onder-de-streep zoo treurig te zullen eindigen."

En wij noch gij, goede Jan Paul, hadden gedacht dat dit uw laatste artikel was.

Meer als vijf en twintig jaren was Jan Paul een trouw medewerker van ons blad, op deze zelfde plaats, waar wij nu zijn *In Memoriam* schrijven. Tijdens zijn veertienjarig verblijf op St. Eustatius begon hij zijn *Ditjes en Datjes* die al aanstonds door hun geheel eigen stijl de aandacht trokken. En in de enkele jaren op St. Martin en daarna in zijn geliefd Willebrord, waar hij de rest sleet van zijn vijf en dertig jaren priesterleven, heeft hij deze voortgezet, tot het jaar 1927 toe. Toen nam hij afscheid, maar . . . . gelukkig niet voor het leven. Want na zijn komst uit Holland nam hij zijn litteraire pen weder op, en al verschenen ze nu wel niet zoo regelmatig meer, we kunnen toch zeggen, dat hij bleef medewerken tot zijn dood toe.

Steeds waren deze onder-de-streep artikelen een groote attractie van ons blad. Jan Paul was een graag gelezen schrijver, die dikwijls rake waarheden schrijven kon, maar immer in prettigen vorm. Of hij hieraan ook te danken heeft zijne eerelidmaatschap van het Algemeen Nederlandsch Verbond (het eenige op Curaçao) heb ik niet kunnen achterhalen. Zeker is het echter, dat hij door zijn schrijven deze vereeniging aan zich heeft verplicht.

Prettig, gelijk zijn schrijftrant, was ook zijn leven en zijn omgang.

San Willebrordo was een groot aantrekkingspunt voor confraters en vreemdelingen.

En die er eens geweest waren, kwamen steeds gaarne weer terug en waren immer welkom.

Daar in zijn pastorie had hij zijn boys, butlers en grooms, meestal Statiaansche weezen en halfweezen, die hij met dergelijke grootsche namen betitelde, maar die dikwijls nog zoo klein waren, dat ze op hun teenen de tafel moesten dienen.

Als een vader echter zorgde hij voor deze kinderen.

Of nu een dergelijke huiselijke bediening wel de meest praktische was, werd minder opgelet; bovendien was deze eigenschap nu juist zijn fort niet.

Ofschoon misschien ook minder geschikt voor een stadsparochie, wat bovendien ook geenszins zijn verlangen was, was hij toch voor zijn buitenmenschen een echte vader, wat ook bij zijn dood gebleken is.

Niet met redenaarstalenten of kracht van woorden, wist hij zijne menschen aan zich te binden, maar des te meer met de goedheid zijns harten en de grootheid zijner ziel.

Door zijn groote zieleeigenschappen vooral preekte hij voor de menschen, was hij een echte Predikheer, en niet voor deze alleen; maar allen, ook de vele andersdenkenden, met wie deze buitenpastoor meer dan iemand zijner collega's in aanraking kwam, voelden den weldadigen invloed die van hem uitging.

Die weldadige invloed toonde zich in vele kleinigheden. Dankbaar o.a. was hij steeds bovenmate. Nooit, waar hij ook was, heeft hij vergeten te schrijven aan een Statiaanschen jongen, die hem eens gered heeft uit het gevaar van door een haai gebeten te worden.

Nimmer zou Jan Paul de verjaardag overslaan van een zijner confraters. En dezelfde attentie besteedde hij ook aan zijn familie, waarvan een veertig trojaren hem niet had kunnen vervreemden. Steeds leefde hij mee in hunen kring, en hun lief en leed ging niet opgemerkt aan zijn leven voorbij. En slechts die confraters die in deze familiegeest te kort schoten, waren voor hem de enkelen, die hem minder sympathiek waren.

Variis modis bene fit, zegt een Latijnsch spreekwoord. Jan Paul heeft goed gedaan, zeer veel goed gedaan op de hem eigen wijze.

De genade Gods is in hem niet ijdel geweest.

Schreven we boven, dat zijn laatste artikel een *in memoriam* was voor een zijner confraters, daarachter volgde nog een Zalig Paschen aan ons allen.

Moge zijn schoone ziel, die op den heerlijken Pinkstermorgen naar God geroepen werd, reeds deel hebben in de volle glorie der Verrijzenis, waarvan hij het aardsche deel ons in zijn laatste groet heeft toegewenscht.

Pater Jan Paul Delgeur werd den 24en October 1869 te Rotterdam geboren. Op 19 Maart 1891 werd hij geprofest in de Orde van den H. Dominicus en op 10 Augustus 1896 werd hij priester gewijd. Op 18 Juli 1897 kwam hij op Curaçao, was 14 jaar pastoor op St. Eustatius, daarna eenige jaren op Barber en St. Martin en voor zijn verder leven op Willebrord.

Eerst sinds Woensdag voor Pinksteren voelde hij zich bepaald ziek, liet Donderdag de dokter komen, maar zijn longen en hart verzwakten zoo zeer, dat opname in het hospitaal werd noodig geacht. Nog tot Zaterdag wist de zieke dit uit te stellen, maar toen was de kwaal reeds zoo verergerd, dat aanstonds na aankomst hem de laatste H. Sacramenten moesten worden toegediend. Spoedig daarop begon de doodstrijd, die duurde tot Pinkstermorgen half tien.

Talrijke geloovigen, vooral van zijn parochie, zijn den geheelen Zondag bij het lijk, dat in de kapel van het hospitaal lag opgebaard, blijven bidden.

Maandagmorgen kwart voor 8 werden de Lauden gebeden, waarna de Hoog Eerw. Pater Provicarius de plechtige Requiemmis opdroeg met assistentie van de Paters Lamers en Zoetmulder, buurtpastoors van den overledene. Van uit de kapel had daarna de plechtige begrafenis plaats. Zeer vele geloovigen, en alle paters van het eiland waren tegenwoordig. Ook zeer vele fraters en tal van notabelen o.a. Z. E. Gouverneur met adjudant, verschillende Koloniale Raadsleden, de districtmeester van Willebrord, enkele consuls en talrijke anderen bewezen aan den doode de laatste eer, waarvoor op het einde der plechtigheden de Hoog Eerw. Pater Provicarius namens confraters en familie bedankte.

die van de middelen en van de Koloniale Postspaarbank een vooruitgang toonen tegenover die van het voorafgaande jaar. Immers de invoer steeg met rond f. 600.000 — tot f. 9 788 476 — de invoer met rond f. 400 000 — tot f. 8 389 803. —; de opbrengst der middelen, hoewel ruim f. 200 000— beneden de raming blijvende, steeg met bijna f. f. 300.000.— tot f. 4 596 541.— en het totaal der stortingen bij de Postspaarbank steeg met f. 44 000.— terwijl de lichtingen slechts met f. 14 000.— stegen, zoodat per saldo het totaal der inlagen met f. 30 000.— toenam.

Werpt men voorts een blik op de productie, dan blijkt, dat 1930, wat de productie van koffie en suiker betreft, een recordjaar was, zoo ook wat betreft de productie van bauxiet, terwijl de goudproductie 37 kilogram stijging aanwijst, vergeleken bij het jaar te voren en ook de uitvoerwaarde van hout toenam. Zonder nadere lichting, zou men uit deze cijfers moeten concludeeren, dat 1930 een voorspoedig jaar was voor Suriname.

In werkelijkheid is de toestand weinig minder dan precair.

De voornaamste uitvoerproducten zijn koffie, suiker, balata en bauxiet, welke te zamen ongeveer 7/8 van de geheele uitvoerwaarde vertegenwoordigen. Wanneer men nu in aanmerking neemt, dat niettegenstaande de tot het uiterste doorgevoerde bezuinigingen de kostprijs van de eerste drie producten aanzienlijk boven de marktwaarde ligt, dan begrijpt men, dat voor vele ondernemingen en volstrekt niet alleen de kleinste, een noodtoestand is ingetreden.

Voor de bauxietnijverheid is van een dergelijken toestand geen sprake, doch ook de Surinaamsche Bauxite Maatschappij heeft het noodig geoordeeld strenge bezuinigingen in te voeren en heeft reeds aangekondigd dat in verband hiermede de productie in het loopende jaar met ongeveer 25 % zal verminderen. Waar ook de vooruitzichten voor de oogst van koffie en suiker in 1931 ongunstiger zijn, is te verwachten, dat de crisis in dat jaar nog scherper zal worden gevoeld.

De in verschillende bedrijven noodzakelijke bezuinigingen hebben geleid tot het ontslag van talrijke arbeidskrachten, die tengevolge van de heerschende malaise geen ander emploi kunnen vinden en het getal der werkloozen wordt nog aanmerkelijk vergroot door velen, die indertijd naar Curaçao waren vertrokken, doch tengevolge van de ook daar ingevoerde bezuinigingen hun werkkring aldaar hebben verloren en in Suriname teruggekeerd zijn.

De Stoomverbinding Suriname-Curaçao

Hierover lezen wij in het Verslag van de Vereeniging voor Handel en Nijverheid in Suriname.

Ten slotte nog een enkel woord over den uitvoerhandel, welke zich in 1930 een wel beperkt, maar helaas te lang voorbijgezien afzetgebied, zag toegevoegd, nl. Curaçao, waar het Gouvernement door tusschenkomst van de Kamer en Fabrieken een handelsagent deed plaatsen, die daar afzet moest zoeken voor de Surinaamsche producten. Op dezelfde wijze wijze wil het Gouvernement nu, ook door subsidie, maar dan aan een stoomvaartmaatschappij, een vlugge verbinding in het leven roepen tusschen de beide zusterkolonie's, zoodat de reis van ruim 10 tot 4½ dag wordt teruggebracht. Verschillende aan bederf onderhevige producten zullen dan waarschijnlijk zonder verlies kunnen worden overgebracht, hetgeen nu niet gaat. Beide maatregelen vullen elkaar aan; het werk van den handelsagent zal door de betere verbinding in omvang toenemen. Indien de industrie op Curaçao en het nabijgelegen Aruba nu maar voldoende op peil wordt gehouden om de met zware vrachten belaste producten te koopen aangevoerd uit Suriname, dan is hier een gelukkige maatregel genomen.

DE HEER EN MEVROUW
H. Kerstjens-Appel
geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoontje
Henri.
Scheveningen 25—5—31.
Eenige kennisgeving.

BERICHTEN.

Benoemingen.

De Hoog Eerw. Pater Provicaris heeft benoemd tot Pastoor van San Willibrordo de R. P. A. Valk. Tot kapelaan te Otrobanda R. P. C. van der Looy, en tot kapelaan te Pietermaai R. P. J. van Weerelt.

De nieuwe brug over het Rifwater.

Naar de Directeur van O. W. ons meedeedeelt is de bouw van een nieuwe brug over het rifwater gegund aan de firma Dyckerhoff & Widmann, voor de som van f 70.000. De heele brug met toevoerwegen zal voor circa f 85.00 tot stand komen, eenige materialen en werkzaamheden zullen nml. door het Land worden geleverd resp. uitgevoerd.

Er heeft geen concurreerende inschrijving plaats gehad daar dit werk in de plaats is gekomen van een ander, waarvoor anderhalf jaar geleden een bouwcontract was afgesloten, doch dat sedert, in het belang van den Lande, niet is uitgevoerd.

Examen.

Bij de op 15, 16 en 23 Mei jl. alhier gehouden examens ter verkrijging der akte van bekwaamheid voor gymnastiek slaagden de dames L. C. Beaujon, N. C. van der Linde en W. C. E. Schrils en de heeren C. G. Buncamper, W. I. Doorakkers, M. F. C. Nahar en R. A. Schels.

Het dividend der Koninklijke Petroleum.

Naar we vernemen is door de Kon. Petroleum Mij. het slotdividend over 1930 bepaald op 7%.

Tesamen met het reeds uitgekeerde interim - dividend komt dit op een uitkeering van 17% vorige jaar 24%.

Hoog bezoek Zeemanshuis.

Dinsdagmiddag half twaaf bezocht Z. E. Gouverneur van Slobbe het R. K. zeemanshuis, in gezelschap van zijn adjudant en Kapitein Ravelli, Z. E. verbleef er drie kwartier en betuigde Zijn hooge tevredenheid over de inrichting van het gebouw.

De Advocaat-Generaal.

Met het M.S. "Colombia" vertrok j.l. Donderdag, de heer Ch. J. Debrot, Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie, tevens ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht en Auditeur-Militair, met één jaar verlof, gedurende welken tijd hij als zoodanig zal worden vervangen door den Heer J. P. E. Gorsira.

Afscheid Sergeant Cox.

Met het M.S. „Colombia" vertrokken wederom eenige Politiemilitairen. Onder hen bevindt zich de wel bekende Sergeant L. J. Cox, tot heden Afdeelingschef van den Vreemdelingendienst, die, zijn talen sprekende, door zijn humaan en tacktvol optreden zich de sympathie van een ieder, die met hem in aanraking kwam wist te verwerven.

Als waardeering voor zijn gepresteerde diensten en als aandenken voor de prettige samenwerking mocht hij van de Vereenigde Scheepsvaartmaatschappijen alhier, een mooi gouden horloge met ketting ontvangen; en van zijn Commandant een souvenir.

Wij wenschen hem, teruggekeerd in Nederland in zijn militairen loopbaan veel succes.

Politie-Brandweer.

In tegenwoordigheid van den Directeur der Waterleiding, den Commandant van de Militaire Politietroepen tevens Commandant van de Brandweer en den Opperbrandmeester 1e Luitenant Molenbrugge zijn deze week proeven genomen met aansluiting van de nieuwe motorbrandspuiten op de waterleiding, voor dit doel het bluschwater leverende uit de groote gele Shell-tank boven de Motetwerf, thans in gebruik bij de Landswatervoorziening.

Door de zorg van de Directie der Waterleiding zijn n.l. op meerdere plaatsen in de groote buizen, die aangesloten zijn op die tank, aftapkranen gemaakt, van dusdanige constructie, dat de zuigbuis van een motorspuit hierop geschroefd kan worden.

Bij brand in dat stadsgedeelte kan dus nu de motorspuit oprijden tot een dier brandkranen en het blussingswerk verrichten alsof de motorspuit geplaatst is bij open water.

Gelet op de aanwezigheid van het „Sanatorium" verschillende groote gebouwen en de vele houten huizen in dat stadsdeel is deze inrichting een groote verbetering en veiligstelling uit een oogpunt van brandgevaar.

De proeven waren bij het z.g. „watergeven" als zeer goed geslaagd te beschouwen.

Vervanging Oorlogschip.

Eind dit jaar zal Nederlandsch nieuwste Jager de „van Nes" de „Banckert" hier komen vervangen, die dan naar Nederlandsch Indië zal vertrekken.

Hoeveel Surinamers emigreerden naar Curaçao?

In het dezer dagen ontvangen verslag over een economischen toestand van Suriname, lezen wij:

De emigratie naar Curaçao bereikte in 1929 haar toppunt, toen uit Suriname 536 personen derwaarts vertrokken. Het afgeloopen jaar bracht de kentering. De emigratie verminderde tot 313 personen, te weten 207 mannen, 82 vrouwen en 24 kinderen.

De cijfers over de laatste zes jaren worden daardoor:

1930	313
1929	536
1928	429
1927	325
1926	184
1925	154
	——
Totaal in zes jaren	1941

In 1930 en de eerste maanden van 1931 slonk de emigratie voortdurend.

Het afgeloopen jaar keerden in Suriname terug uit Curaçao 133 personen, te weten 95 mannen, 24 vrouwen en 14 kinderen.

In het eerste kwartaal 1931 keerden terug 60 mannen, 16 vrouwen en 9 kinderen, totaal 85.

Goede reis.

Met het M. S. Columbia vertrokken Donderdag de Heeren Ir. Noorduyn met echtgenoote, tijdelijk Directeur der C. P. I. M. H. Beaujon en familie, Directeur van de Landswatervoorzieningdienst en Dr. Hugenholtz.

Kinderbioscoop van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

Deze kinderbioscoop, het bleek Dinsdagmiddag weer, voorziet in een werkelijke behoefte. Een 400 kinderen waren er aanwezig. Zeer in de smaak was de prachtige film „Doornroosje", en leerzaam de mooie dierenfilms. De Hr. Rustige had een zeer aandachtig gehoor voor zijn keurige uitleg.

Nu het succes zoo groot is, zal door het bestuur der groep ook overwogen worden om deze films in het theater Brion te vertoonen. Met de kinderen heeft de Hr. Rustige afgesproken een volgende keer het leuke liedje te zingen „De vroolijke jongen" dat in Willemstad als gramaphoonplaat te krijgen is.

Het is een uitstekend werk, wat het Algemeen Ned. Verbond doet met zijn kinderfilms, dat een ieders aanmoediging en medewerking verdient.

SPORT.

ARUBA-BONAIRE.

De eerste ontmoeting tusschen deze twee eilanden op het gebied der Sport, werd geopend met een aftrap van den Gezaghebber. De Bonairiaansche voetbalclub bestaat slechts drie maanden en het gebrek aan routine deed een groote nederlaag vreezen; tenminste na 20 minuten spelen waren enkelen reeds doodmoe. Maar de moeheid werd door een geweldig enthousiasme overwonnen en men hield vol tot het einde toe.

Aruba was verreweg de meerdere in techniek; zij waren meester over de bal, ontwikkelden een keurig samenspel, maar stuitten steeds op een heftige verdediging.

Ofschoon voor half time hoofdzakelijk op de Bonairiaansche speelhelft werd gespeeld, konden de Arubianen niet eerder een punt maken, dan vijf minuten voor de rust.

Dit doelpunt was gemakkelijk te keeren geweest.

Na half time was het enthousiasme bij de Bonarianen nog grooter en ook hun spel beter, toch werd heel spoedig door Aruba 'n tweede en mooier doelpunt gemaakt.

Enkele oogenblikken daarna ontwikkelde zich bij Bonaire 'n aardig samenspel tot voor het doel en onder algemeene blijdschap van publiek en spelers, werd een verdiend tegenpunt gemaakt. Nu begon de strijd voor den gelijkmaker, maar nog een keer heeft Aruba geluk met een tam schot.

Met 3-1 voor Aruba eindigde deze echt vriendschappelijk gespeelde, wedstrijd, die door veel menschen was bijgewoond.

De crisis in de olie-industrie.

Is zonder een internationale samenwerking geen herstel te verwachten?

De hoop op eenige opleving in de petroleum-industrie in het voorjaar van 1931 is ijdel gebleken, aldus de „*Frkf Ztg*.". Deze hoop was niet geheel en al ongegrond. Zelfs in het grootste crisisjaar 1930 kon het binnenlandsche benzineverbruik in de V. S. van 376.0 tot 395.56 millioen vat toenemen, dus met meer dan 5 pct. Ook scheen de olie-industrie met de restrictie op den goeden weg te zijn, want de benzinevoorraden bedroegen eind April slechts 40 hoogstens 45 millioen vat. Bovendien scheen de productiebeperking in alle voorname productiecentra verzekerd. Nieuwe feiten hebben aan dezen toestand een onverwacht einde gemaakt. In Oost Centraal Texas bleek een nieuw olieterrein tot het grootste en rijkste olieveld van de Ver. Staten te gaan behooren, dat 100.000 vat per dag opleverde, waardoor de producenten van dit gebied vijandig tegenover de restrictie gingen staan. Langzaam doch geleidelijk stijgt daardoor de productie der Ver. Staten. In het begin van het jaar bedroeg de productie der V. S. nog 2.08 millioen vat per dag en einde Maart was dit cijfer reeds tot 2.28 millioen vat gestegen.

Het grootere aanbod en de lagere prijzen der producten noodzaakten de koopers van ruwe olie tot drastische prijsverlagingen. In Oklahoma, Kansas, Central en Oost-Centraal Texas, in North Louisiana en Arkansas werd de ruwe olieprijs voor olie van 29 gr. Bé van $ 0.65 tot $ 0.43 verlaagd en voor olie van meer dan 40 gr. Bé van $ 1.07 tot $ 0.67 verlaagd. Andere gebieden volgen, o.a. Californië, waar thans niet meer dan $ 0.70 voor een vat olie van hooge kwaliteit betaald wordt tegen vroeger $ 2 08.

Men raamt dat de waardedaling der olie-productie in de V. S. ¾ millioen dollar per dag bedraagt.

De exploitatie van vele kleine bronnen werd niet meer loonend.

Tot een invoerverbod of verhooging der invoerrechten op ruwe olie waarvan men verbetering verwachtte, komt het niet daar *Ways and Means committee* besloot met 13 tegen 7 stemmen deze te verdagen. Bovendien mag niet uit het oog worden verloren, dat de invloed van een invoerrecht op ruwe olie door een stijging van de prijs ook de concurrentie mogelijkheid van de Amerikaansche geraffineerde olie-producten op de internationale markt moeilijk maakt, temeer daar deze reeds door producten uit Venezuela, Rusland en Roemenië bedreigd worden. Reeds kort geleden werd Russische bezine naar New-York verscheept en een lading naar Santos (Brazilië), terwijl tenslotte Roemeensche benzine tegen een prijs Cif New-York aangeboden wordt welke lager is dan de Amerikaansche exportprijs. Ook werd een groot leveringscontract van Russische olie naar Shanghai afgesloten, terwijl eveneens het groote bouwprogramma van Russische tanks op een toenemende concurrentie wijst.

Naast den buitenlandschen afzet van benzine maakt Amerika zich ook bezorgd om den binnenlandschen afzet. Dit leidt tot verdere prijsverlagingen en als gevolg daarvan ook tot een verdere daling van den ruwolieprijs, waarbij nog komt, dat de potentieele productie-capaciteit van de Ver. Staten zich laat becijferen op 10, 12 of 14 millioen vat per dag. Geen wonder dat alle belanghebbende organisaties zich in Amerika bezig houden met de positie in de olie-industrie.

De „*Frkf, Ztg.*" komt tenslotte tot de conclusie dat zonder een goede regeling van het olievraagstuk in de verschillende afzonderlijke landen en een samenwerking van alle producerende landen men niet aan een blijvende en afdoende oplossing der oliecrisis zelfs bij een herstel van den alhemeenen economischen toestand mag gelooven.

Het luchtverkeer in de West.

Is er kans van een Nederlandsche organisatie?

We lezen in „De Tijd"

Belegd door de Kon. Ned. Vereeniging van Luchtvaart en het Comité Vliegtocht Nederland-Indië, werd Donderdagavond in de aula van het Koloniaal Instituut een vergadering gehouden, waarin de heeren D. J. de Vries en U. F. M. Daliaeri hun bevindingen hebben medegedeeld, welke zij opdeden tijdens hun in opdracht van de Regeering ondernomen luchtvaartkundige studiereis naar Curaçao en Suriname.

Na een inleiding van Generaal Snijders sprak het eerst de heer Dellaert, die deed uitkomen, welk een geweldige macht de Pan American Airways in Zuid-Amerika en West-Indië bezitten.

Deze maatschappij, welke met twee kleinere ondernemingen samenwerkt, onderhouden verbindingen langs een afstand van niet minder dan 30.000 K.M. en heeft sedert Februari een rechtstreeksche luchtverbinding tusschen Curaçao en Suriname.

Tot de door haar bevlogen routen behoort ook de verbinding Kingston —Cristobal, een afstand van 1200 K.M., de langste vaste verbinding over water, waarover een wekelijksche dienst wordt onderhouden.

Voor deze diensten ontvangt de Pan American, die veel post vervoert van de Posterijen, 2 dollar per gevlogen mijl.

Er worden verschillende typen van vliegmachines gebruikt, water- en amphibievliegtuigen, alsmede vliegbooten.

Nog worden op de West-Indische Zuid-Amerikaansche trajecten geen nachtvluchten ondernomen, maar dit leek spr. slechts een kwestie van tijd evenals van onze Nederland-Indië vluchten.

In de Vereenigde Staten zelf worden elken nacht 15000 K.M. afgelegd.

Als merkwaardigheid deelde spr. mede, dat een der leiders van dit geweldige bedrijf een Nederlander is, n.l. de heer André Priester.

Vervolgens sprak de heer D. J. de Vries, die aan de van zijn tochten opgenomen film een korte toespraak deed voorafgaan, waarin hij het groote belang van een eigen Nederlandsche vliegorganisatie in West-Indië in het licht stelde.

Al zal een dergelijke luchtvaart-onderneming in den eersten tijd financieel niet rendeeren, uit politieke en nationalistische motieven is zij zeker niet verwerpelijk, temeer niet, waar de invloed van het moederland op Curaçao en Aruba, welke reeds nagenoeg veramerikaanscht zijn, danig taant.

Binnenlandsch luchtvaartverkeer in Suriname achtte spr. echter niet aan te bevelen. Wel zou te overwegen zijn van vliegmachines gebruik te maken voor het maken van luchtfoto's voor markeering en grensbepaling.

Van Paramaribo naar de grens te komen, vergt een reis van twee maanden, per vliegmachine wordt deze afstand in drie uren afgelegd!

Wij hebben een goede kans gehad om in Venezuela het luchtvaartverkeer te organiseeren, maar wij hebben die kans laten voorbijgaan en nu is daar een Fransche maatschappij met Fransche machines. De Nederlandsche vliegtuigindustrie zou daar een afzetgebied hebben kunnen vinden.

Daarna werd de reisfilm vertoond. Lezingen zoowel als film hadden de levendige belangstelling van de zeer talrijke bezoekers.

Twaalfde jaarverslag van de Vereeniging „HUISVLIJT"

De samenstelling van het Bestuur was ultimo December 1930 als volgt

Zijne Exc. O. L. Helfrich *Beschermheer.*
Mevrouw J. v. Slobbe v. Schendel *Eere-Voorzitster.*
Mevrouw A. D. W. de Haseth — Jarman *Voorzitster.*
Mevrouw L. L. Maduro-Brandao *Ondervoorzitster.*
Mej. C. Boom *Penningmeesteresse.*
Mej. M. Ellis *Secretaresse.*
Mej. E. Beaujon *Bestuurslid.*

Door het Bestuur werd in den loop van het jaar Mevr. J. v. Slobbe v. Schendel uitgenoodigd het Eere-Voorzitterschap van deze Vereeniging op zich te willen nemen, hetgeen bereidwillig werd aanvaard en door de Vereeniging zeer op prijs werd gesteld.

In de algemeene leden-vergadering van 14 October l.l. werd Mevr. v. Slobbe plechtig als zoodanig geinstalleerd.

Mej. Florence Hellmund lid-verkoopster, sinds het begin van „HUISVLIJT" die zich onderscheiden heeft door nauwgezette plichtsvervulling vertrok in Juni l.l. naar Holland, zij werd opgevolgd door Mej. Augusta Hellmund.

De rekening en verantwoording van de penningmeesteresse werd door een commissie bestaande uit drie leden, daartoe benoemd, goedgekeurd.

In dank ontving de penningmeesteresse van Z. Exc. O. L. Helfrich beschermheer der Vereeniging zijn jaarlijksche contributie.

Het totaal der uitgaven bedroeg op 31 December 1930	f. 11.861.625
waarvan aan opgekochte handwerken en andere artikelen	„ 9.408.59
Verkocht werd aan handwerken en andere artikelen voor een waarde van	„ 12.207.47
De handwerken en andere artikelen in voorraad op den 31sten Dec. 1930 vertegenwoordigden een waarde van	„ 2.971.74

Volgend overzicht diene om de leden op de hoogte te stellen van den financieelen staat der Vereening:

Activa	31 Dec. 1929.	31 Dec. 1930
Kas	f 169.175	f 90.305
Dep. Curiel's Bank	„ 2.652.13	„ 668.17
Dep. Maduro's Bank	„ 2.191.81	„ 2.303.45
Cur. Hyp. Bank	„	„ 2000.—
Voorraad handw en andere artikelen	„ 3.448.235	„ 2.871.75
Meubilair	„ 322.55	„ 347.56
	f 8.784.90	f 8.381.215
Pasiva		
Crediteuren	„ 32.76	„ 12.60
Nog te betalen onkosten	„ 23.—	„ 25—
Batig saldo	„ 87.27.14	„ 8.343.655
	„ 8784.90	„ 8381.225

Ten slotte richten wij een woord van hartelijken dank aan onze leden en begunstigers die vol ijver hebben medegewerkt tot den bloei en vooruitgang van de Vereeniging mogen wij steeds hun trouwe medewerking ondervinden.

HET BESTUUR.

NOTICE.

Mr. Johan Adolphe Gravenstein *has retired as partner in the firm of* **L. A. van Romondt's Sons.**

The firm will continue its business under the old name of **L. A. van Romondt's Sons,** *with Messrs.* **Louis Auguste van Romondt** *and* **Louis Constant Fleming** *as sole partners.*

Mr. J. A. Gravestein *will remain with the firm with the power of attorney.*

Philipsburg, St. Martin. N. P. 8 April 1931.

3—1 **L. A. VAN ROMONDT'S SONS.**

Verloofd:
Ernesto C. Martijn
MET
Hermine Kloppenburg.
Curaçao
Nijmegen *24 Mei, 1931.*
Eenige kennisgeving.

Congregatiefeest en Huldiging van Fr. Richardus.

Woensdagavond was het Theater Brion vol met Jongens van de drie congregaties der Stad.

Pater Elie opende de avond met een hartelijk woordje, echt voor de jongens, waarna Pastoor Kuijpers van Santa Maria een lofrede houden zou op Fr. Richardus. Pastoor Kuijpers begon met een gemoedelijk prettige causerie uit het leven van Fr. Richardus te vertellen: het begin der congregatie door hen beiden opgericht en eindigde met een zeer treffend gloedvol huldigend slot.

In de Hollandsche popenkast, die nu vertoond werd, hebben de Curacaosche Jongens al even veel pret als de Hollandsche. Met meer volmaakt materiaal en oefening is naar onze meening op dit gebied nog veel goede ontspanning te bezorgen aan de Jeugd.

Het tooneelstukje en het chineesch balet vielen erg in de smaak, en tot slot wist in een dankwoord frater Richardus de jongens nog weer eens te pakken, zooals hij alleen dat kan.

Pater Elie en de Fraters die dezen avond organiseerden, hebben alle eer van hun werk, en groote dankbaarheid verdiend van de jongens.

De Gouverneur naar Bonaire.

Met de „Banckert" is Vrijdagmorgen Z.E. de Gouverneur met echtgenoote en Adjudant naar Bonaire vertrokken. Dinsdag hoopt het hooge gezelschap hier weer terug te keeren.

Avond van het Alg. Ned. Verb.

Na het uitvallen van de lezing van Pater Eeuwens, wegens ziekte van den Spreker, dreigde ook de avond van Woensdag in gevaar te komen, door het bericht, dat de Columbia, met den spreker van dien avond, de Hr. van Agtmaal, eerst Woensdagavond laat zou binnenkomen.

Toch liet de voorzitter de avond doorgaan.

De bezoekers zaten er toch gezellig op de daktuin en men zou het program wel zoo kunnen veranderen, dat eerst het aangename, dan het nuttige aan de leden zou gegeven worden.

Het was een proef geweest, zoo zeide de voorzitter De Pril, daarom was hij met eenigen schroom deze avond komen openen, maar de 200 bezoekers toonden wel, dat het idee in den smaak gevallen was. Goed 10 uur verscheen de Hr. van Agtmaal, die hoewel hij zijn causerie reeds telegrafisch had afbesteld, toch het groote aantal wat ter lezing gekomen was, niet wilde teleurstellen.

Spreker vertelde dan van het Hollandsch stedenschoon, de Hollandsche kleederdrachten, gewoonten en gebruiken. Spr. vertelde nog van de bekende foto welke hij maakte te Volendam, en die gepubliceerd werd in de meeste bladen, van twee stoere visschers, die, vol geloof, te midden der toeristen, hun petten in de handen namen, deze vouwden en hun Weesgegroet baden, toen het Angelus klepte.

De Heer de Pril sprak een slotwoord van dank, en de verschillende schakeeringen van Nederlanders die hier tegenwoordig waren, gaf aan dezen Voorzitter de gelegenheid er op te wijzen, hoe het Nederlander zijn samenhoorigheid brengen kan op de avonden van het Algem. Nederlandsch Verbond.

Bijzondere hulde bracht Spr. aan I. D. O., wijzende op hun bereidwilligheid, om met hun uitstekende muziek steeds de goede zaak te steunen.

In 't bijzonder de leider de Heer Bodifee en de pianist de Hr. Bartetzko onze bijzondere hulde.

Op de meer wetenschappelijke avond in de volgende maand door Dr. van den Berg te houden, verwachten wij minstens een even groote opkomst.

Nieuw Altaar in de H. Familiekerk

Het nieuwe marmeren Altaar, waar we de vorige week reeds over schreven is geplaatst. Het is een pracht stuk werk, imponeerend door zijn eenvoud en degelijkheid. Een *„Monumentum aere perennius,"* een monument wat de eeuwen trotseert, zooals het de God der altaren past.

Hier is geen oneerbiedig geschitter van schijngoud, geen lawaaierig optreden van pinakels en torens, geen valschheid van namaak, hier is de zuivere edele natuursteen, waaruit de mensch voor den God der natuur een offertafel heeft gebouwd.

Het getuigt van een fijne smaak van den pastoor, die in dezen tijd van onnatuur en louter uiterlijkleden, zulk een altaar geplaatst heeft, waaruit wij kunnen leeren, dat wij met grootheid van ziel en eenvoud en zuiverheid des harten moeten naderen tot de God onzer altaren.

Van harte wenschen wij pastoor en parochianen geluk met dit schoone altaar en moge er rijke zegeningen en genaden van afstroomen over deze parochie.

Een Sympathieke Vereeniging.

Op den 27sten Mei 1931 werd alhier opgericht de vereeniging „O en O" (Ontwikkeling en Ontspanning) ten doel hebbende aan Militairen van Zee- en Landmacht en leden van Vrijwilligerskorpsen de middelen te verschaffen, welke voor hen tijdens hun verblijf in het gebiedsdeel Curaçao een gepaste ontspanning bieden en tot hunne ontwikkeling kunnen bijdragen.

Als bestuur werd verkozen:

Voorzitter. Mr. M. van Dijk Procureur-Generaal.

Secretaris. P. J. van der Ende 1ste Lt. der Mariniers.

Penningmeester. C. N. Winkel Cdt. Vrijwilligerskorps Curaçao.

Commissarissen. J. C. H. H. Mackay Cdt. Hr. Ms. Banckert. W. S. Ph. de Jongh. Koopman.

Zij, die sympathie gevoelen voor deze vereeniging kunnen zich als donateur, lid of begunstiger opgeven bij een der voornoemde heeren.

Van harte hopen wij dat velen dit schoone sociale werk voor onze landverdedigers zullen steunen.

Ongeluk.

Woensdagmorgen had de gevangen Venezolaan P. O. het ongeluk, in de Nienwindtstraat van een truck O. W. te vallen. Dr. Maal die spoedig ter plaatste was, deed de man naar het hospitaal vervoeren, waar bleek dat hij gelukkig slechts een hoofdwonde had. Na een dag kon de man weer uit het hospitaal ontslagen worden.

Het proces Jonkhout contra C.P.I.M.

Dit proces is deze week geeindigd met de eindconclusie van het hof van Justitie alhier, dat de C.P.I.M. f 7000 aan eischer betalen zal en de interest van dit kapitaal á 6% over 4 jaren.

Indertijd had de C.P.I.M. reeds een dergelijk voorstel aan eischer gedaan.

De Rio Canarie quaestie.

Deze week zijn ook 6 rechterlijke uitspraken gedaan, omtrent toewijzing van het aandeel in de som, welke het Gouvernement indertijd betaald heeft voor de onteigening van die terreinen.

Van nog een tweetal eigenaren, zal deze zaak later behandeld worden.

Gevechtsoefening.

Waarschijnlijk in de Maand Juli, zal er weder een gevechtsoefening plaats hebben hier voor de kust. H. M. Banckert zal dan een oude tankboot der C.P.I.M. ter beschikking krijgen, om deze in de grond te boren.

Inspecteur Schroeder.

Met het M. S. Columbia vertrok Donderdag middag de Hr. Schroeder, inspecteur van het onderwijs, in gezelschap van zijn familie.

Op Barbados neemt de Hr. Schroeder een bootgelegenheid om de Bovenwinden te inspecteeren, terwijl zijn echtgenoot en dochter doorgaan naar Holland.

Goede reis!

Regen.

De hitte der laatste dagen heeft gelukkig nog wat meer dan enkel last bezorgd.

Donderdagnacht heeft het in het bovendistrict flink geregend en Vrijdagnacht, werd de Stad met een flinke bui verrast. De regenmeter op St. Thomascollege wees 8 m.M.

Het ergst schijnt het die dag wel geregend te hebben in de omgeving van Kwartier.

Een grappenmaker vertelde ons, dat de bui een gevolg was van het vertrek der Directeur der Landswatervoorzieningsdienst.

Nu, we hopen dan, dat de hemel verder voor ons zal zorgen.

De doodsoorzaken op Curacao in het jaar 1930.

We hebben reeds gemeld, dat we van den Directeur der openbare gezondheidsdienst een staat mochten ontvangen over bovengenoemd onderwerp.

Het totaal aantal sterfgevallen in het afgeloopen jaar bedroeg op het eiland Curaçao 945, op een geboorteaantal van 1801.

In ons blad van 11 April schreven wij reeds dat genoemd sterftecijfer, 18,9 per 1000 inwoners, nog al hoog was, o.a. hebben Holland en Suriname hiervoor de cijfers 10 en 14.

Het aantal levenloos geborenen in het afgeloopen jaar bedroeg op ons eiland 119, d.i. 66 per 1000 geborenen, terwijl het in Holland slechts 35 is. En in de laatste jaren is zelfs dit cijfer verslechterd. Van 67 in 1927 klom het tot 92 in 1928 en nu 119.

In genoemd blad schreven we, dat alhoewel het sterftecijfer voor zuigelingen hier verbetert, en van 137 op de 1000 levendgeborenen in 1927 terugliep tot 126 per mille in 1930, dit cijfer nog zeer slecht is in vergelijking met Holland (58) en Suriname (90).

Wat zijn nu de oorzaken dezer sterftecijfers?

Slechts enkelen willen we opnoemen.

De ziekte die het meeste slachtoffers eischte was Diarrhee en Enteritis (bij kinderen beneden de 2 jaar) en bedroeg 137.

Hierop volgde de hartziekten met 96. Daarop volgde kanker met 64. Daarop longtuberculose met 60.

Typhus met een aantal van 13 gevallen, kwam nog al veel voor. En het geheele aantal epidemische ziekten bedroeg 33.

Ook groot was het aantal gewelddadige doodsgevallen, 37, wat voor het grootste gedeelte ongelukken zijn en waaronder ook inbegrepen zijn de slachtoffers bij de ontploffing op de Isla.

Zelfmoorden waren er 4.

Wat de verschillende leeftijdsgroepen betreft waarin de sterfgevallen voorkwamen, schijnt de kinderleeftijd hier de gevaarlijkste te zijn. 231 kinderen stierven er beneden de 1 jaar. Dan komt de leeftijd van 50 — 60 jaar met het getal 162. dan 60 — 70 met 117. en verder 30 — 39 met 94 en 20 — 29 met 89. De verdere leeftijden schijnen minder gevaarlijk.

Curaçao wordt wel een gezond land genoemd, maar boven de honderd vonden we geen ziekten vermeld. Vóór dien leeftijd schijnen de menschen hier, de weg van alle vleesch te zijn opgegaan.

Een verzameling van den Spaanschen koning.

Een der grootste bezienswaardigheden van het koninklijk paleis te Madrid was het zoogenaamde „Ongeluksmuseum" waartoe slechts zelden bezoekers werden toegelaten. Het is door koning Alphons XIII aangelegd en bevat allerlei dingen, die betrekking hebben op aanslagen of ongelukken, waarbij de koning betrokken was.

Uit zijn prilste jeugd stammen de scherven van zijn melkflesch, waaruit men den achtjarigen koning toenmaals wilde vergiftigen en de brokstukken van een groote vaas, waarover hij als vijfjarige knaap struikelde bij welke gelegenheid hij zich ernstig verwondde.

Naast een stuk van een bom, die men te Barcelona bij de feestelijkheden van de troonsbestijging naar hem wierp, ligt een overblijfsel van den landauer, waarin hij zat toen te Parijs in 1904 een helsche machine vlak bij zijn rijtuig ontplofte. Ook is er het geraamte van het paard bewaard, dat bij die gelegenheid gedood werd.

Het middelpunt van deze griezelige verzameling wordt ingenomen door een aantal „souvenirs" aan den verschrikkelijken aanslag op den dag van zijn huwelijk in Juni 1906. Behalve het met bloed bevlekte bruiloftskleed der koningin, ziet men daar de verscheurde uniformen van de koninklijke lijfwacht, waarvan er vele gedood werden, de gebroken wielen van het rijtuig, het zadel van het paard en nog vele andere gruwelijke herinneringsstukken.

De toestand in Spanje.

Het verloop der revolutie schijnt verder rustig te gaan. Alhoewel de regeering nog al moeilijkheden schijnt te hebben met de practische doorvoering van de scheiding van Kerk en Staat. Vooral nu het Vaticaan te kennen gegeven heeft dat de nieuwe republikeinsche gezant bij den H. Stoel, Luis de Zulueta geen persona grata is; wordt het er niet gemakkelijker op.

Boekbespreking

ERNEST MICHEL.

Paralyse.

Gebonden f. 2.75.

Van de hand van den dichter Ernest Michel, die met zijn eerste publicaties „Zwarte Verzen" en „Antihomo", een geschrift tegen de weekdieren onzer samenleving, allerwege de aandacht op zich vestigde, zal bij ons verschijnen: „Paralyse", de eerste roman van deze veel-belovenden en zeldzaam begaafden schrijver. Deze oorspronkelijke Nederlandsche roman is van een ontroerende en aangrijpende schoonheid, bevat een der hevigste belijdenissen van een jong, fel en mordern mensch die tot de uitersten ging.

Het is een kunstwerk, dat onwillekeurig de bewondering afdwingt door de suggestieve kracht van zijn beelden en verbeelden en den klankrijkdom der zinnen.

RENÉ SCHWOB.

De roekelooze omhelzing.

Geautorisseerde vertaling door Ernest Michel.

Gebonden f. 4.90

Een bijzonder actueel en universeel boek, waar ieder zoekende en vechtende intellectueel in dezen tijd naar grijpen zal. Te meer, daar het zoo typisch modern is, gegroeid uit een levend mensch. Dit werk is een van die kostelijke, hoe langer hoe zeldzamer soort boeken, waarna men zonder twijfel telkens weer teruggrijpt omdat onder 't opdoen van belangrijke indrukken in 't dagelijksch leven, wij telkens weer een of andere passage uit zoo'n boek herinneren . . .

Dit boek verhaalt een aangrijpende en ontroerende zielestrijd van een modern, nog jong Fransch infanterie-officier, van Joodsche afkomst, zoekende naar de Waarheid. Wij zien hem, zóó voor onze oogen, maandenlang worstelen met den Heiligen Geest, wij volgen hem op zijn reizen naar Italië, waar langzaam dit hoogst merkwaardig bekeeringsproces ten volle zou uitgewerkt worden. Dit boek zal velen een openbaring zijn!

Dit boek is verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel
St. Augustinus — St Thomas-College.
Fraterhuis Aruba Fraterhuis Bonaire.

Mevr. C. H. M. SCHROEDER—GOEDMAKERS

en dochter

a/b. M.S. Colombia.

t. a.

Het wezen der mode.

De heer Poiret was een groot man! Heel de wereld, die zich heeft ingesteld op de kleedij der vrouw, zag naar hem op, vereerde hem als een koning. In Parijs had hij zijn paleis en vandaar uit regeerde hij de mode: zij gehoorzaamde zijn wenken, zijn wensch was wet.

Slechts wat de „verfijnde" geest van Poiret schiep, werd „standing" geheeten.

Nu rust hij op zijn lauweren, en evenals zoovele grooten heeft hij ook memoires geschreven. Mémoires, die wel een droeven kijk geven op de mentaliteit van den man door wien de vrouwen zich blindelings lieten leiden.

Hij schrijft o. m.:

„Een van mijn eerste mannequins, Antoinette, gaf ik den raad een vriend te nemen. Want ze was een deugdzaam, oudachtig meisje, en deze bijzonderheid verhinderde haar, in voldoende mate de zinnelijke bekoring te ondervinden, die het karakter van een kleed bepaalt. Het mag voor leeken merkwaardig schijnen, dat een dergelijk gezichtspunt bij de waardeering van personeel een zoo belangrijke rol speelt. Het is echter, wat het kleermakersvak aangaat, volgens mijn meening een onloochenbaar feit, dat personeel, zonder verfijnd zinneleven, slechts begrensde krachten voorstelt."

De „Limb. Koer." teekent hierbij aan:

„Er was wel eens zeer hevig geprotesteerd en zelfs van dufheid en huichelarij gescholden wanneer beweerd werd, dat de moderne mode geïnspireerd leek op het soort vrouwen, die in fatsoenlijk gezelschap liefst niet worden genoemd en met welke geen behoorlijk man zijn vrouw aan één tafel zou wenschen te zien.

Men heeft de dolste explicaties uitgezocht om te bewijzen, dat dit niet het geval was. En nu komt de „modekoning" in zijn memoires zoo cynisch mogelijk beweren, dat een meisje, dat haar deugd bewaart, niet in staat is, de costuums te dragen, zooals hij ze heeft bedoeld.

Dit immers en niets anders is de korte, duidelijke, maar ook brute beteekenis van den langen woordenomhaal, waarmee Poiret zijn gedrag motiveert".

Tot nu toe is misschien nimmer zóó scherp omlijnd en toegegeven welke bedoelingen aan de scheppingen der z.g. modekoningen ten grondslag liggen. Deze memoires zijn daarom uit zichzelve reeds waarschuwingen tegen de mode-tirannie. Van dien kant is het misschien goed dat ze verschenen zijn.

Wie verdient het meest.

Een Fransch statisticus, die het heel nauwkeurig wilde weten, heeft zich de moeite gegeven om onder de Franschen die het meest verdienden, er acht uit te zoeken, die per uur het grootste inkomen hadden.

Op de eerste plaats dan de „goddelijke" Maurice Chevalier, de koning van den film, die 13.333 fr. per uur verdient.

Na hem komt de bekende tooneelschrijver Marcel Pagnot, die per uur de bagatel van 10.000 frs. verdient.

Op de derde plaats verschijnt een groote automobielfabrikant, die iedere 60 minuten een inkomen van 733 frs heeft.

De vierde plaats wordt ingenomen door den vroegeren echtgenoot der veelbesproken Madame Hanau, Lasare Block, die in zijn hoedanigheid als propaganda chef van een bankierszaak 1500 dollar per uur verdient.

Dan volgt een lid van de Parijsche advocatenkamer, n.l. Mr. Campinchi, die per uur 833 frs. ontvangt.

Op de zesde plaats komt pas de President van de Fransche Republiek Doumer, wiens werken voor het welzijn van den staat met juist 333 frs. 40 centimes per uur gehonoreerd wordt.

De bekende Chirurg Gorret brengt het bij een 15-urigen werkdag slechts tot 44 frs. per uur.

De laatste is Professor Edouard Brancy, die naam gemaakt heeft met zijn ontdekkingen op het gebied der draadlooze telegrafie en toch slechts 10 frs. per uur verdient!

(De wetenschap wordt altijd slecht betaald.)

Katholiek Amerika in Cijfers.

Groote vooruitgang.

De „Official Catholic Directory" der Vereenigde Staten is zoo juist verschenen bij Messrs. P. J. Kennedy and Sons, New York. Het boek is weer beduidend dikker dan dat van het vorig jaar. De statistische gegevens daarin gepubliceerd geven al bijzonder hoopvolle verwachtingen, wat betreft den verderen uitwendigen bloei der Kerk in de Vereenigde Staten.

De Kath. bevolking is toegenomen met 13.391 en bedraagt nu 20.091.593. Er hadden 39.528 bekeeringen plaats. Er werden 939 priesters gewijd, waardoor het aantal priesters in de Vereenigde Staten tot 27.854 is gestegen. Van hen behooren er 85 52 tot de verschillende kloosterordes.

Met de 62 nieuw parochies zijn er in de Vereenigde Staten thans 12.375 parochies, waarbij 5.743 Missiekerkjes dienen geteld te worden. Er werden 10 nieuwe seminaries opgericht, zoodat er thans 145 zijn. Het aantal seminaristen en studenten bedraagt 17.616 dat is dus 1.316 méér dan verleden jaar.

De Katholieke scholen zijn verdeeld 7 387 parochiale scholen; deze worden bezocht door 2 283 084 leerlingen Dit beteekent, dat er 162 nieuwe scholen werden bijgebouwd en dat het leerlingen-tal een aanwas vertoont van 39 463.

Zes nieuwe weeshuizen werden opgericht, zoodat er nu 335 zijn, waarin 52 328 weeskinderen verblijven.

Ten slotte werden er 18 nieuwe ziekenhuizen opgericht, hetwelk hun aantal tot 642 opvoert. Er wordt berekend, dat deze in doorsnee meer dan 100 000 patiënten herbergen.

Deze cijfers hebben uitsluitend betrekking op de eigenlijke Vereenigde Staten, met uitsluiting van het gebied van Alaska, de Hawai Eilanden of de Philippijnen en andere bezittingen.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt bekend gemaakt dat met ingang van 1 Juni 1931 „Nacht' en „Weekeind" telegrammen zullen worden toegelaten in het verkeer tusschen Curaçao en Amerika naar de volgende plaatsen:

	Nachttelegram	Weekeindtelegram
Algeria	—	f 0.44
Austria	0.52	0.52
Balearic Islands	0.52	—
Belgium	0.46^{5}	0.35
Canary Islands	0.58^{5}	—
Czechoslovakia	0.54	0.43
Danzig	0.49^{5}	0.40
Denmark	0.48	0.41^{5}
Finland	0.52	0.45^{5}
France	—	0.39
Germany	0.49^{5}	0.40
Great Britain	0.54	0.32^{5}
Greece & Greek Islands	0.46^{5}	0.43
Holland	0.46^{5}	0.37^{5}
Hungary	0.50^{5}	0.41$_{5}$
Ireland	0.42	0 325
Italy	0.53	0.44
Latvia	0.50$_{5}$	0.41$_{5}$
Lichtenstein	0.54$_{5}$	0.45$_{5}$
Lithuania	0.49$_{5}$	0.37$_{5}$
Luxemburg	0.46$_{5}$	0.40
Norway	0.49$_{5}$	0.40
Poland	0.52	0.40
Portugal	0.54$_{5}$	—
Roumania	0.49$_{5}$	0.37^{5}
Russia	0.49$_{5}$	0.37.5
Spain	0.52	—
Spanish North African Possessions	0.52	—
Sweden	0.46$_{5}$	0.40.5
Switzerland	0.50.5	0.41
Tunis	0.50.5	0.44

De Directeur van 's Lands Radio en Telefoondinst,

D. MOLENKAMP.